

HALADÁS

(VASUTI FOLYÓIRAT)

VASUTI

SZAK- ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP

SZERKESZTŐK ÉS LAPTULAJDONOSOK :

BANOVITS LÁSZLÓ

ZSIVKOVICS ANTAL

Előfizetési ára:

Egész évre 8 korona
Fél évre 4 korona
Negyed évre 2 korona

Szerkeztetőeg:

Miskolcz, Mindszent-utca 4. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztosítással:

Egész évre 14— kor.
Fél évre 7— kor.
Negyed évre 3-50 kor.

A balesetbiztosítás (18-tól 60 éves korig) a „Nemzeti balesetbiztosító részv. társ.”-nál 3000 koronára halál esetre és 3000 koronára állandó munka-képtelenség esetére szól.

Miskolcz, 1902. decz. 20.

(—ko.—) Megjött a karácsony, elhozta magával a legszebb díszletet, a melylyel az Ur szokta feldíszíteni a szeretet napját, a karácsonyt. Ez a legszebb valamennyi karácsonyi ajándék között, mert a természet ajándéka és csak ez adja meg az igazi karácsonyi hangulatot.

Szép fehér palást az, mely ráterül a kopott földre és elfödi annak minden nyomorúságát...

Fehérbe öltözik a természet, mint egy menyasszony, fehér a hegyek orma, fehérek a mezők, fehérek az utcák, mindent egyenlő színbe vont az ég, mintha ünnepelné az egyenlőséget annak a születése napján, a ki az egyenlőség apostola, istene és végül vértanúja volt!

A legfényesebb palota és a legszegényebb őrház tetején egyformán fehérlik a hó, mint egy nagy fehér zászló, hirdelve az áldást, hirdelve a békét...

Mikor pedig leszáll az est, kigyulnak az ablakok, kigyulnak ott fent a csillagok és ezt a kettős világitást szikrázva, százszoroszebben verik vissza a hó milliárd gyémántjai.

Öröm van az égben, öröm van a földön. Ha fölvetjük szemeinket az égre, ugy tetszik, mintha megnyílt volna előttünk az üdvösség hazája, ott látjuk a kérubokat, a mint ragyogva állanak az ég boltozatán és lebegtetik felénk az örök élet, a hallhatatlanság reményét. És akkor, a karácsonyi éjjel óráján kitör belőlünk az eltemetett jobb érzés, elfogadva, áhitattal föl kell kiáltanunk Glória! Glória in excelsis Deo!...

Öröm van földön is, mert a gondterhelt szülők is boldogok, a kiknek legnagyobb boldsága az, ha ártatlan gyermekeinek örömeiben gyönyörködhetnek.

És mikor öryendez a gyermek jobban, mint karácsony estéjén, mikor a sok csecse-beesével teleaggatott karácsonyfa ott áll az asztalon és az apró gyertyáeskák tündéri fényt árasztanak a szobában.

Hogy dobog az az ártatlan kis szív, mely még a földi fájdalmat nem ismeri, hogy lán-gol a kedves kiesi szem, mely még csak az eltört játékarabok felett hullatott igaz köny-nyeket!

Oh kedves gyermeki ártatlanság, hogy tudsz örülni a semminek, ha esillog!

Majd belátod és bele is komolyodol a föl-fedezésbe, ha majd belátod, hogy az, a mi a földön esillog, milyen semmi!

Elfogsz még komolyodni, ha belátod, hogy az élet nem karácsonyfa, hanem a szenvedés keresztje, melyen megkinozva, tövissel meg-koronázva, eczettel és epével megítatva ott vergődik Jézus, a szeretet apostola!

TÁRCZA.

A kalauz karácsonya.*)

Irtta: Ligeti Jenő.

És kigyúlnak a gyertyák milliói
 Setéten egy kunyhó sem marad
 S a harangok hívó szózatára
 Minden lélek áldja az urat
 S látva mint ünnepel Krisztus népe
 Köny szökik a kondoktor szemébe
 Hisz az Isten neki is Istene!
 Miért nincs hát neki is ünnepe!?
 Illava borzalmas börtönében
 Összehajtják a rabsereget.
 — Ma Jézus Krisztus születésnapja van —
 Szedjétek le bilincseiket.
 É szuronyok közt, öröktől kísérve,
 Imára megy az ország sőpredéke.
 S irgalomért zokogva esdekel
 A bűnös, ki mint rab is ünnepel.
 Gyötrő fájdalommal bús szívében,
 Ott áll a kondoktor útra készen.
 Az Isten neki családot mért adott!?
 Ha velők nem töltheti e napot.
 S hogy fájdalma szíve mélyét érje,
 Fiaeskája kacsóit összetéve
 Esdve kéri —

*) Mutatvány az 1903. évi „Vasutasok Családi Naptárja”-ból.

Az egymást követő vona- tokról.

—s—o. Ezen czim alatt a következő cik-
ket kaptuk:

Akit a kigyó megharap, a gyiktól is fél.
 Engem már megharapott a mi legveszedel-
mesebb kigyónk, a baleset. S valóban azóta
 ha egy-egy baleset híret olvasom, megborsó-
dik tőle a hátam. Most, hogy napirenden
 áll ez a szerencsétlen kimeneteli pozsonyi
 eset, nem tartom fölöslegesnek, hogy sze-
rény plebejus létemre én is ne szóljak egy
 néhány szót. Szükségesnek tartom ezt any-
nyival is inkább, mivel a mi leggyakoribb
 eset, utólérésből származott az összeütközés.
 Nagy fába vágtam a fejszemet és hálátlan
 téma került a tollamra, mert őszinte szót
 akarok mondani, de úgy, hogy ezzel ne sért-
sek senkit. Inkább a lelkiühöz akarnék szó-
lani azoknak, akiket illet. Nem kisebb dö-
logról vagyon ugyanis szó, mint arról, hogy
 nem vagyunk teljes biztossággal tisztában
 a vonatok egymásutáni menesztésével. Ugye
 kemény szavak ezek. Már látom, hogy a
 tisztelt olvasók közül lesz olyan, aki méltat-
lankodva azt fogja mondani: „Ha a czikk

Apácskám édes —
 Ne menj ma el,
 Ne hagyj ma itt,
 Meglásd, a Jézuska hoz nekünk valamit.
 S könyeket sajtól a fájdalom szeméből,
 A szívet majd kitépi kebeléből.
 Életéből éveket engedne,
 Ha szerettei körében lehetne.
 E nap, melyen a Megváltó született
 S a melyet, mint legszentebb ünnepet
 Milliárdnyi népek megtartanak
 S megülnie csak neki nem szabad.
 Ah, miért oly „teher” ez élet?
 S oly keserves a vasutas-kenyér?
 Miért, hogy minden istenadta nappal
 Ujabb fájdalom, újabb bánat ér?
 Miért, miért, hogy rabja kenyerének
 S buzgó fohászát ura Istenének
 Miért nem lehet elrebegnie?
 A vasutasnak mért nincs ünnepe?

Elhamvadnak a viasz gyertyáeskák
 A karácsonyfa setéten marad,
 S künn a kietlen, setét éjszakában
 Zakatolva halad a vonat
 S kocsijának egyik szegletébe
 — Hogy imádkozzék — buzgón borul térdre
 S Isten, minden földi lények atyja
 Könyörgését itt is meghallgatja.

író nincs vele tisztában, miért beszél többes számban, sőt általánosságban. Olyan is fog akadni, aki azt mondja: Azt a tökfilkót meg kell vizsgázni és haladéktalanul elvonni a forgalomtól. Hát én egy kis türelmet kérek uraim. Bizonyítani akarok. Előzetesen megjegyzem, hogy csupán azon vonalokról szólok, melyek a 3-ik kategóriába tartoznak, vagyis a melyeken a vonatok időközökben követik egymást.

Egyik szomszéd állomásom forgalmi szolgálattévője kifogásolta azt, hogy miért nem menesztettem egymásután 10 percczel 2 olyan késett vonatot, a melynek menetidejük egyforma ugyan, de a rendes és rövid menet ideje közt éppen 10 perc különbség van. Az ő nézete szerint tehát egyenlő menetsebességű vonatokat mindenkor lehet egymásután 10 percczel menesztetni, holott kérdéses esetben, ha az előre ment vonat a rendes, az utánna menő vonat pedig a rövid menetidejével halad, a mihez joga van, a két vonat egymást éppen az ő állomásának a bejáratánál utól kell hogy érje. Igaz, hogy egy fecske nem csinál nyarat, de ezen dolgot többekkel tárgyalva, szomoruan kellett tapasztalnom, hogy ő nem az egyedüli, aki

ezt az elvet vallja. No de ez az illetők saját hibája, amennyiben ezen esetben a forgalmi utasítás félre nem magyarázható módon beszél, hogy az előre menő vonatnak a rendes, a követő vonatnak pedig, ha késett, a rövid menetidő veendő a számítás alapjául.

De van itt egy másik eset, az osztott vonatok menesztésénél. A forgalmi utasítás azt mondja, hogy osztott vonatok 10 percczel követik egymást. Tehát késés esetén is. Ez esetben azonban a másodrésznek nem szabad a rövid menetidőt használni, mivel azon feltevésben kell lennie, hogy az első rész a rendes menetidejével halad. Szerintem ez sem volna félre érthető, de itt még eltérőbbek a vélemények. Van, aki azt mondja, hogy a másodrészekenél is ugyanazon szabály áll fenn, mint más vonatoknál. Ezen körülményből kifolyólag én multkoriban kérdést intéztem a „Haladás“ szerkesztőségéhez. A válasz az volt, hogy igenis az osztott vonatok, már amennyiben, illetve a mely vonalokon egyáltalában közlekedhetnek, minden esetben követhetik egymást 10 percczel mint ezt az utasítás is előírja. Ezzel szemben egyik praecedens eset alkalmával egyik forgalmi kapacitásunk, akinek állítá-

Karácsonyest.*)

Írta: Dr. Iharos István.

K. dunántúli városka, máskor még télen is oly élénk utcái életét ma karácsony estéjén ünnepélyes csend váltotta fel, amit csak néha nagy ritkán zavar meg egy lekészt hazatérő kopogó lépése. Az üzletek mindenütt zárva vannak s csak az ablakokon át szűrődő világosság, a ki-ki hallatszó vidám kacagás mutatja, hogy a máskor pezsgő utcái élet most a családi otthonokba vonult vissza.

A természet is mintha ünnepi köntöst akarna magára venni, tenyérszi hópelyheket ont le a magasból, amely a kőkeményre fagyott talajon csakhamar vastag hópelle sűrűsödik össze, hogy azután szép fehér ünnepi köntösként vonja be az egész várost.

Mindenki s minden, még a természet is ünnepel, s tán nincs is senki, akinek szívébe ma nem az öröm költözött volna be, akinek fájdalmas sóhaja tán megzavarná az általános ünnepi csendet.

* * *

K. . . . város alsó végén, ahol a több emeletes paloták már a földbenyomott zsúpos fedelű viskókká zsugorodnak össze, a természet ugyan szintén felvette mára ünnepi köntösét, de

*) Mutatvány az 1903. évi „Vasutasok Családi Naptára“-ból.

az öröm bizony nem költözött ki, minden zsuposfedél alá, még a mai ünnepi estére sem.

Szabó Istvánék házában a bü és gond ütötte fel tanyáját. Maga a kenyérkereső, Szabó István csak négy héttel ezelőtt, a mikor a nagy tavon jeget vágta, egy elhibázott lépés után beleesett a tóba, s hiába volt minden keresés, hiába vágta itt is, ott is léket, s keresték esákyakkal, nem találták meg többé, s tán már csak a tavaszi olvadás hozza felszínre, feloszlásban levő holttestét.

Azóta Szabóék kis viskójába a szenvedés, az éhség ütött állandó tanyát. Maga Szabóné az özvegy, még ura életében is állandóan betegeskedett, mert mióta kis Mariska nevű leányát a világra hozta, azóta soha sem tudta visszakapni egészségét. A megtakarított pár fillért elköltötte az ura temetésére, s karácsonyra már nem maradt annyija, még annyija sem, hogy befűtsön a kályhába, ha csak egyetlen nyoszolyáját nem akarja erre felhasználni, még annyija sem, hogy nyomorult hajlékát erre az ünnepi estére akár milyen világító eszközzel megvilágítsa. Dideregve huzza magára és kis lányára fogyatékos takaróját, s aludni próbál, lánykáját is alvásra készíti, hogy így álmukban elfelejtsék kiáltó szegénységüket, gyötrő éhségüket, s ők is boldogok legyenek néhány órára.

Igen ám, de a kis öt éves Mariska szemét ma sehogy sem bírja le az álom.

sához kétség sem férhet, azt mondta, hogy az osztott vonatok késés esetén nem 10 percczel, hanem éppen úgy menesztendők egymásután, mint más vonatok.

Miután említett kérdésemre a „Haladás“-ban adott válasz is egyik forgalmi kapacitásunk tollából kerül ki, én azt hiszem, hogy a tisztelt ellenőr ur csupán a forgalom nagyobb biztossága szempontjából nyilatkozott oda, hogy az osztott vonatok késés esetén nem menesztendők 10 percczel egymás után. Lehet, de én azért mégsem tudom biztosan, melyik ujjamat vágjam meg. Noha mostani forgalmi utasításunk haldoklik, én mégis csak szeretnék ezzel a dologgal határozottan tisztában lenni.

Demeter Károly.

Erre vonatkozólag, a midőn a bókot megköszönném a következőket válaszolom:

A „Haladás“ július hó 6-iki 19-ik számában foglalt „Osztott vonatok indítása késés esetén“ című cikkemben elmondottakat mindenben fenntartom ezután is, vagyis azt mondom most is, hogy osztott vonatok késés esetén is követhetik egymást 10 percznyi időközben, ezen időköz soha le nem szállítható sőt — a fennálló körülményekhez

(időjárás, lejtviszonyok stb) képest még megfelelően nagyobbbitandó.

Ami a nem osztott vonatoknak egymásután való indítását illeti erre nézve a 25 sz. utasítás 109-ik cikkében foglaltak a mérvadóak vagyis két vonatnak egymásután való indítása — ha az előremenő vonat lassabban vagy ugyanoly sebességgel közlekedik mint a követő — olyképp szabályozandó, hogy az előremenő 5 percczel hamarabb érkezzék a legközelebbi állomásra mit a követő, e mellett az indítások között a legkisebb időköz 10 percz és az előrehaladó vonatra nézve a rendes, a követőre késés esetén a legrövidebb egyébként a rendes menetidő veendő számításba.

Igy tehát igen helyesen járt el a fennebb közölt cikk írója, a midőn — az utasítás határozott rendelkezése ellenére — nem menesztett 10 percznyi időközben egymásután 2 oly késett vonatot, melyek közül a követőnek legrövidebb menetideje a rendesnél 10 percczel rövidebb, mert ezt tennie is volt szabad.

Már most az a kérdés, miért teszek én különbséget osztott vonatok és egymást követő vonatok között.

— Anyuska — kérdezi — hát Apuska még ma sem jön vissza, olyan messze utazott el?

— Apuska az égbe ment, ha elalszol lejön, s neked is hoz karácsonyfát.

Ez ugy látszik hatott, mert lassanként elcsöndesedik, mintha álomba merülne.

Az elgyötört Szabóné szemeit is megtalálja a jótékony álom, s egyenletes lélegzése csakhamar azt mutatja, hogy mély álomba merült.

Nem ugy, azonban a kis Mariska. Alig aludt el az anyja, hánykolódni kezd, majd felébred, s megszólal:

— Anyuska, azt álmodtam, hogy apuska a templomban van a jó Istenkénél, én is elmegyek oda, s hazahívom, jó lesz?

Mikor nem kap feleletet, lassan leszáll, ugy a hogy felveszi kis ruháját, cipőjét is felhuzza, de harisnya nélkül, s lassan, hogy Anyuskáját fel ne költse, kioson.

Künn a hideg éjszakában eleinte bátran halad be a városbaa nagy hideg azonban mindjobban megdermeszti kis tagjait, elfárad, majd sírásra fakad.

— Apuska — Apuska! Mariska keres! — kiáltja érző hangon, s nagy erőlködéssel tovább igyekszik. Kicsi testét azonban elhagyja az erő, nem bírja tovább, s már félig megdermedve a nagy hidegtől ül le egy nagy bérpalota bejárati lépcsőjén. Szeme a szemközti házra téved, ahonnan egy hatalmas karácsonyfa gyertyái világitá-

nak ki. Ezt sem sokáig látja szegényke. Szemei lassan lezáródnak, feje vállára hajlik, s előbb siró arczat mintegy álomban, boldog mosoly deríti fel.

* * *

Nemcsak a Szabóék szegényes viskójából, hanem a gazdagok szívéből is sok helyütt hiányzik ma az igazi karácsonyünnepi öröm.

Keresztury Pál, a monostorkeszi és gáborfalvi kereszturniak utolsó sarja S. . . . megye valamikor első gavallérja, aki már négy dominiomat dobra üttette, s most csak azért vonult vissza a kis vidéki városkába, hogy egyetlen ősi birtokát megmentse, emlékezete óta soha sem érezte magát aglegény életében olyannyira elhagyatva és egyedül, mint ma karácsony este. A malom nem türte meg otthon, elment hát a kaszinóba, talán talál ott, gondolta magában, még egy-két elkényszeredett aglegényt, s azok társaságában valamiképen csakelmulik ez az este is.

Csalódott. Néhány katonatiszt kártyázott ott, de azok is csakhamar eltávoztak, s egyszerre azon vette magát észre, hogy végtelenül egyedül van a nagy teremben. Szinte megborzadt, amint így egyedül látta magát, s szomorúan gondolt arra, hogy amilyen egyedül ül most ebben a teremben, ép oly egyedül és szeretet nélkül áll az életben is. Nincs senkije, a ki igaz szeretettel közeledhetne feléje, tán nem is volt, mióta szü-

Legelőször is azért, mert a 25. sz. utasítás is különbséget tesz közöttük, az osztott vonatokról a 126-ik cikkben, az egymást követő vonatokról pedig a 109-ik cikkben beszélvén, másodszer különbséget teszek azért is, mert más az osztott vonat és más a követő vonat.

Mi az osztott vonat? Ugyanazon egy vonat, mely miután az elegysulya miatt együtt nem továbbítható, két részre osztandó fel.

A fogalom szerint a szorosán vett osztott vonatnál ugyanaz a vonat mindkét részének a rendeltetése, ugyanegy a cél a melyért közlekedik, eredetileg az első részre meghatározott érkezési időben kellene az egész vonatnak a rendeltetési állomásra megérkeznie és mivel a vonat két részben közlekedvén a két vonat egy időben a rendeltetési állomásra nem érkezhetik meg, az első rész érkezési idejét lehetőleg megközelítendő, a lehető legrövidebb időköz állapított meg, melyben a két vonat egymásután haladhat s mivel egyenlő menetidővel haladnak — egy és ugyanaz lévén a menetrendjük ezen legkisebb időköz 10 perc.

Ennek az időköznek mindig meg kell

enni a két vonatnál, — úgy az indítás mint a vonalon haladás, mint a beérkezésnél az első rész a menetidőnél lassabban, a másodrész rövidebben tehát nem haladhat.

Késés esetén is ugyanaz a célja az osztott vonatnak, mint rendes közlekedés esetén és ha semmi gátló vagy a forgalom biztonságát veszélyeztető körülmény fenn nem főrog 10 percznyi időközben akkor is meneszthetők.

Az osztott vonatok ezen forgalmát azonban a gyakorlat, — melyet a menetrend — hiányai kellő számú vonatnak a menetrendbe való be nem fektetése kényszerített leginkább arra, — igen tágra vette, vagyis nem azért lett mindig a másodikrész ily nevezettel ellátva, mintha az a továbbítás akadályát folytán két részre bontott ugyanazon célú, ugyanazon rendeltetésű vonatnak egyik része volna, hanem szükségből, hogy az elegy továbbítható legyen mennél előbb.

Igy azután felszaporodtak az osztott vonatok. Részemről nem helyeselhetem ezen gyakorlatot, mert ez egyrészt ellenkezik az osztott vonatok fogalmával, másrészt ellenkezik a forgalom biztonságával az ily közlekedés

leit elvesztette. De igen. Lelki szemei előtt feltűnik Flórika, a kis babaarcú varróleány, akivel annyi kellemes órákat töltött, különösen azután, hogy egy aranyhajú angyalarcú kis leánykának adott életet. De nem sokáig tartott. A sors úgy látszik megirigyelte boldogságát. Egy kegyetlen betegség elvitte Flórikát is, a kis babát, s eltűnt életéből az az egyedül igazi verőfény is, amit azok ketten, sivar legényéletébe varázsoltak ragaszkodó szeretetükkel.

— János, kiáltott Keresztury mintegy álomból ébredve fel, a kaszinó szolgája után. No! még az is itthagyt? még az is ünnepel. Mindenkinek ünnepe van ma este, csak nekem nincs, csak az én életem sivarabb, ridegebb, mint valaha . . .

Lassan, gondolatokba merülve felveszi prémes bundáját s indul hazafelé.

Amint kiér, felhajtja prémes gallérját s melyen belehuzza fejét, egyrészt, hogy a metsző hideg ellen védekezze, de meg főképp azért, hogy ne lássa az ablakokból kiszűrődő ünnepi fényt, ne hallja a ki-kihangzó boldog gyermek-kaczagást, hogy amugy is borongós gondolatait ne fokozzák elkeseredéssé! Mindhiába, nem tud szabadulni sötét gondolataitól.

— Miért éltem én tulajdonképpen? Néhány milliónak a nyakára hágtam s nem tettem semmi olyant, a mire most vénségemre örömmel gondolhatnék vissza. Életem eddig nem volt egyéb

egy örült hajszánál, élvezetről élvezetre, mielőbb elverni örökségemet, mielőbb tönkrejutni s ez csaknem sikerült is. Száz ezreket költöttem mulatsághajhászás közben másokra s most, ha elvinne az ördög, nincs senki, a ki csak egyetlen viragszálat tenne síromra.

— Nincs . . . nem is kell. Visszamegyek a nagy városba, élvezem az utolsó dominiumot, aztán, ha vége mindennek, főbe lövöm magamat, itteni házamat pedig a városnak hagyom azzal a feltétellel, hogy köteles lesz elégtételt holttestemet, a hamuval aztán nem bánom, akármit csinálnak is. Így legalább elmondhatják, hogy bolond voltam egész életemben, s bolond még holtom napján is. Következetes vagyok legalább önmagamhoz.

— Nini, hát ez meg micsoda? Kis poronty, még pedig leány! Hát ez hogy került ide az én portám elé?

. . . Szegény egészen meg van dermedve, nem mozdul, talán már meg is fagyott? S szegényke, hogy mosolyog. Hátha még meg lehetne menteni.

Keresztury nem sokat gondolkozott, ölebe kapja a kis Szabó Mariskát — mert ő volt az — s mintha üzné, hajtana az az ösztön, hogy életében legalább ez egyszer tegyen valami jót is, szinte rohamlépésben megy fel a lépcsőn; fenn várakozó inasára pedig majdnem ordítva kiabál:

meghonosítása nem helyeselte ezt a miskolci üzletvezetőség sem és épen azért, mint már idézett cikkemben is említettem az üzletvezetőség vonalain az osztott teher vonatokat csak állomástávolságban engedi haladni, sőt a s-tarján ruttkai vonalon az ily módon való közlekedést teljesen betiltotta.

Mindamellettt általában az osztott vonatok követésére, még késés esetén is, az említett szabályokat tartom mérvadónak és ezek nem okozhatnak senkinek sem aggodalmakat, mert ha egy vagy más körülmény ezt szükségessé teszi vagy bármely okból is a fennforgó viszonyok között aggályosnak látszik a forgalmi szolgálattelvő előtt, hogy 10 perczel az első rész után indítsa a másodrészt, ezen időköztől már az utasítás értelmében el kell térnie és az időközt minden körülmény szorgos figyelembevételével mellettt megfelelően meg kell nagyobbítania.

A nem osztott vonatok késés esetén való egymástután indítása tekintetében az utasítás egészen határozottan beszél, ehhez sem hozzá tenni — sem elvenni való nincs.

Budapesti levél.

Deczember 20.

A humanizmus szent nevében . . .

Egynémely jóhiszemű emberek egyebek között ráfogták erre a mai korra, hogy az a humanizmus: az emberszeretet, az emberi részvét érvényesülésének korszaka . . . És nagyon lelkesülnek vala a korszakért. De hogyan? Hát mindenféleképen, ki-ki a maga módja szerint.

Az egyik azt tartja, hogy egy hatszoros rablógyilkost embertelenségakasztófára huzni mert akasztófa is, a halálbüntetéseknek egyéb nemei is, nem férnek össze a humanizmus szellemével, nem méltók az emberiséghez.

A másik a mellett esküszik, hogy egy gazember, a ki száz és száz embertársát tette földönfutó koldussá, nyomorékká, a ki galád könnyelműségével több becsületes embertársát kergette öngyilkosságba — elvitathatlan jogot szerzett arra, hogy egészséges, szellős szobában, jó házikoszt mellett élvezze életének egy rövid szakát közkölségen, mert ezt kívánja a humanizmus.

A harmadik a vágyak netovábbja, hogy ha már ölni kell embert, rakásszám legyil-

— Pista havat, sok havat hamar.

Pista kövé meredve bámul az urára. Hát ez mi, mi lelte aző urát?

— Ne bámulj, mint a borju az új kapura, hanem lódulj hóért, ezt a megfagyott leányt akarom feldörzsölni, azután pedig rohani orvosért.

Hosszas fáradságos kísérletek után sikerült orvosnal a kis Mariskát életre kelteni s az orvos nyilatkozata szerint néhány hét múlva egészen kiheveri a fagyás következményeit a kis leány.

Amint aztán egészen magához tért, megtudták lassanként Mariskától azt is, hogy hogy hívják, hogy atyja egyszer elment a nagy tóra jeget vágni s azóta vissza nem jött, anyuska szerint elutazott a jó Istenkéhez. Anyuskája pedig otthon alszik.

Keresztury, a kis Mariska anyjának felkeresését — miután az most éjszaka előreláthatólag ugy sem vezetne eredményre, — reggelre hagyta.

* * *

Szabóné amint ugy éjfélután 2 óra körül felébredt, szinte ösztönszerűleg nyult kis Mariskája felé, s amint észreveszi, hogy nincs, nincs sehhol a szobában, majdnem félörülten kapkodja magára ruháit, hogy kint keresse. Felzörgeti a szomszédokat, nem-e látták? Nem, sehhol semmi nyom. Mit csináljon, mit csináljon, hol keresse.

Hátha elment az apját keresni a nagy tóra, s ott tén meg is fagyott, vagy beleesett, s ott veszett ő is, mint az atyja. Szinte örültté teszies a gondolat.

— Mariska! — Mariska! szólj, hol vagy? — Hangja rémesen szakítja meg az éjszaka csendjét.

Már nem is megy, hanem mintegy valami belső indulattól üzve jut a nagy tó felé, folytonosan Mariskája nevet kiáltva.

Az amugy is elgyötört Szabónét Mariskája elvesztének gondolata valósággal lázas deliciumba hozta. Már nem ura önmagának, egészen hatalmába ejtette az a gondolat, hogy kis Mariskája is az atyja után beleveszett a tóba. Rohan tovább, egyre tovább, már a tó jegén halad, s szinte látja Mariskáját, amint egy helyen, ahol a tó jege fel van vágva, beleesik, hallja sikoltását is, s rohan, hogy megmentse. . . .

Rémesen hangzik még egyszer a csendes éjben — Mariskám, Mariskám, jövök; — jövök — azután elcsendesedik minden.

* * *

Amint másnap azután Keresztury inasa a szomszédokkal együtt keresi Szabónét, a nagy tavon, ugyanott, ahol ezelőtt négy héttel a férje esett bele, megtalálták Szabóné nagy kendőjét, amint a jégen fennakadt. Szabónét azonban hiába keres-

kölni — hát ez ne történjék holmi vastag, otromba ólomgolyóbisokkal; hanem inkább vékony, aczélos héju Mannlicher-babszemekkel, a mik olyan hirtelen surrannak át a bőrön és a csonton, hogy az ember észre sem veszi, a mikor a lelket is magukkal ragadják.

A negyedik, ötödik, hatodik sajnálja a mindenféle eleven jószágot; a mire nézve csak egy példát akarok felhozni. Most, hogy időm javarészt idegen földön, az osztrákok fővárosában töltöm, alkalmam van megfigyelni, hogy mennyi gondot fordít minden járó-kelő ember azokra a kutyasokra, a mik az utcákon apró teherkocsikat huzogatnak. (Mert hogy a német még a kutyát is befogja a maga szekérébe.) Ezekben a nagy hidegekben úgy dukál, hogy a hol egy ilyen kutya-fogat megáll az utcán portékák leadása vagy felrakása végett, legelső sorban is a kutya kap maga alá egy deszkát, vagy egy pokróczot, a hátára egy másik pokróczot, hogy sem fel-, sem meg ne fázzék. És jaj annak a kutyaspeditőrnek, a ki ezt megtenni elmulasztja! Az utcán járó nép közül tizen is policzáj után kezdenek kiabálni...

Kérem, ne tessenek türelmetlenkedni. Ezeket én nem ok nélkül mondtam itt el.

ték, azt majd férjével együtt csak a tavaszi olvadás veti felszínre.

* * *

A kis Mariskát, aki állítólag feltűnően hasonlított a babaarczu Flórika aranyhaju leánykájához, Keresztury örökbe fogadta, s most már nem veri el az utolsó dominiumát is, már nem lövi magát föbe.

Egészen új életet kezdett, ismerősei szinte nem győznek bámulni rajta. Az előbb oly léha Keresztury teljesen a munkának szentelte magát, mert ugymond — vissza akarom még szerezni az elvert dominiumokat is, hogy kis Mariskám országszerte irigyelt parti legyen.

A szimuláns.

Ezredorvos (belép a kórházba, s a napost kérdezi: Van valami újság?)

Napos: Nincsen, alássan jelentem ezredorvos urnak, semmi, csak a *szimuláns* halt meg az éjjel!

Műteremben.

— Nagyon megtisztelő az ön ajánlata édes Mester, hogy Vénusz szobrához modellt álljak, de tudja nem tehetem, kissé zsenáns ez rám nézve, hogy ruhanélkül lássam magamat!

— Azon segíthetünk. *Beköljük a szemét!*

Csupán azt akartam velük amugy nagyjában bizonyítani, hogy a humanizmus korában élünk. Az akasztófától a kutyaforspontig az a jelszó: a *humanizmus szent nevében*.

A mennyire ellensége vagyok bizonyos dolgok tulhajtásának, annyira szeretem és becsülöm azokat az embereket, a kik igazán jószívűek, igazán humánusak. A kiknek szívük megesik akár felebarátjuk, akár egy szegény állat szenvedésein; kiváltképen, ha azok a maguk szándékán, a maguk akaratán kívül jutottak ilyen állapotba. Így azután mint embernek is, mint vasutasnak is, bizony elszomorodva kell látnom, hogy a mi mester-ségünknel mennyire hátralékban van még a humanizmus korszaka, mennyi igazán komoly felebaráti ténykedés vár még reá!

Hogy csak egyről szóljak ezuttal.

Olvasom az újságban — sajnos, majdnem nap-nap után — hogy itt is, ott is, elvágta a mozdony-, a kocsikerekek egy-egy szegény vasutast. Hol a fejét, hol a lábát; hol meg mind a kettőt... Természetesen. Hiszen itt a tél. Ezzel pedig együtt jár, hogy a vasuti ember vérének piros rózsáival fesse a fehér havat. Ez egy olyan áldozat, a mit a civilizáció kérlelhetetlen, telhetetlen molochja

Innen-onnan.

Oszálymérnök: No öreg! Olvasta-e a „Medvét” a „Haladás”-ban? Magát ugyan kiszőrkesztették!

Pólya őr: Igen is olvastam! De tudom kérem alássan, hogy ha az az *Irentrah* újságíró ur bottolt volna meg a medvében, tudom, hogy elállt volna az a tréfas szavazatja ú neki is!

Szigorlaton.

Tanár: Mi hozza önt zavarba? Talán a kérdés?

Jogász: Nem, nagyságos uram, hanem a *felelet*.

Kaszárnyából.

Káplár: Te, ha olyan hosszú volnál, mint a milyen buta vagy, a páutásról chetnéd le a menázsdat!

Lakodalmas menetnél.

— Nézd taticám, miért lóg ott az a kendű a ló föle mellett?

— Nyilván azért, mert toknyos!

Jótekonysági bazárban.

— Kisasszony, az imént egy csókot vettem kegyedtől, nem cserélhetném be egy pohár pezsgőért?

Vendéglőben.

Vendég: Vendéglős! Nézze ez az abrosz milyen piszkos!

Vendéglős: Mit? Piszkos? Hát azt hiszi az ur hogy csak maga törli a száját?

el nem fog engedni soha. Ismerem ezeket a piros rózsákat -- ott, a fehér havon. Tulajdonságuk nem az, hogy gyönyörködtesse, hogy illatozzanak. Ellenkezőleg. Tengernyi könny fakad a nyílásuk nyomán, a legkeserűbb fajtájából: özvegyek és árvák könnyei.

Tehetünk az ellen, hogy ezek a véráldozatok megszűnjenek?

Nem. Hiábavaló volt eddig minden küzdés, hiába való lesz ezután.

De enyhíthetünk legalább a véráldozatok borzalmasságain?

Igen. Nagyon sokat enyhíthetünk. A mit azonban én igen röviden el tudok mondani:

A sok meglévő paragrafushoz kérjünk egy újat, a melyik kimondja, hogy az üzletvezetéség ugyanazzal a gyorsasággal, a mivel a vizsgálatokat minden balesetnél elrendelni szokta, a szolgálatközben megölt vagy megcsontított alkalmazott özvegyének, árváinak, családjának néhány száz korona rendkívüli segélyt folyósítson. Hiszen azok, szegények nem tehetnek róla, hogy „saját vigyázatlansága“, vagy a vágány jeges volta, vagy másoknak a vétke pusztította el kenyérkeresőjüket! Az ő fájdalmuk, az ő nyomoruk egyforma, akár ugy, akár amugy történt a

dolog. Amde egyforma maga a lényeg is: *hivatásának teljesítése közben* vérzett el, lett nyomorékká az az ember.

Hogy azután a vizsgálat mit fog eredményezni, a további kártérítés kérdése hogyan fog eldőlni, az mellékes. A fődolog itt a minden körülmények között való első anyagi segélynyújtás. Igen-igen csekély összeg a sok milliók közepette, de hihetetlenül nagy ott, a hol mint a kinzenvedés enyhítője jelentkezik. Bizonyíthatom sokezer tanuval...

A szeretet ünnepe vesz körül bennünket. Legyen szabad ilyenkor egy e fajta kérés szózatnak is elhangzania és legyen foganatja a könyörgésnek.

A humanizmus szent nevében.

Temesváry Alajos.

Értesítés.

Értesítjük a t. kartársakat, hogy a „Vasutasok családi Naptárának“ szétküldését a mai napon megkezdtük, így a naptárt már a kasszonyi ünnepek előtt minden előfizető megkapja, A naptárak csomagolva részint mint posta csomag, részint mint gyorszállítmány vasuton küldetnek szét.

HETI KRÓNIKA.

Rettentő hideg van, még sem kell a bunda,
Pohárban gőzölög a fekező-tea,
Melegítő ital, minden jó van benne,
Csak a rum, meg cukor hiányzik belőle.
No de hát ingyen van, érjed be hát veled,
Mert ez a *rendezés* langyos előszele!

*

Hetven esztendeje így mondja a Napló
Hogy már képviselő jó Madarász apó.
Vigan csatáz, vitáz, a németet szidja,
Mert a szegény magyart holtra sanyargatja.
Üdvözlünk jó apó, eltessen az Isten!
Érd meg, hogy Bécsben is minden magyar legyen.

*

Aszfalton esörtetnek e baka-tojások,
Meg lett toldva nekik harezi fringijálok.
Kadét is kardot kap, mert ez jobban illik,
A jámbor czibilek ezt most duplán sínlik.
Kard-affér is több lesz, amde ez a rendje,
Czibil vette, mért ne kapjon hát ki vele?

*

Krieghammer megbukott, írják az ujságok,
Fekete gyászt ölt Bécs, sirnak az osztrákok.
Hogy utódja ki lesz, minden szem azt lesi...
Biztos, hogy utódként következik Nessi!
Azt hiszem, hogy akkor Losonc nyugodt volna,
Gotterhalte helyett a Rákóczy szólna!

*

A fegyelmi biztost Hubertus jegyében
Vadászatra hívták közel a vidéken.
Gyilkos szerszámokkal dusan felszerelve,
Némi csekély lázzal beállott a körbe.
Előtte nyul ugrik, de az felismerte,
Fegyelmitől télvén, holtan rogyott össze!

*

Vasutas kartársim, im itt a Karácson!
Adja Isten, legyen kalácsod a rácsn.
Legyen bőven pulyka, hurka kolbász sonka,
Makos-diós patkó, hozzá jó borocska.
Ünnepelj boldogan, legyen ivás-evés,
Ne koplalj, mert jön a *fizetés-rendezés.*

Görög.

HIREK.

Helyszüke miatt „Csarnok“ című rovatunkat a jövő számban folytatjuk.

* **Halálozás.** *Koós* Ödön köz- és váltóüggyvéd, máv. felügyelő a budapest-jobbparti üzletvezetőség általános osztályának főnöke hosszas szenvedés után f. hó 18-án elhunyt. Régóta húzódo szívujja vitte a sirba, mely betegség az utóbbi időben annyira súlyosbodott, hogy több ízben hónapokon át volt kénytelen távolmaradni hivatalától. Temetése a kártársak s a jó barátok nagyrésztve mellett e hó 20-án ment végbe.

* **Helyreigazítás.** Mult számunkban az „Esküvő“ című hirbe sajtóhiba csuszott be. Kiss Sándor losonezi forgalmi főnökségi ellenőr kedves nejének a neve *Schleiningen* Emma helyett tévesen „Schlesinger“-nek szedtetett, amit ezenel készségesen helyre igazítunk.

Tolvaj a vonaton. A rendőrségen egy nagyobb szabású vasuti lopásról érkezett értesítés, *Zimmerman* Márton pancsovai aranyművesnek a vonatról eltűnt a táskája, amelyben közel nyolcezer korona értékű ékszerek voltak. Zimmermann Ujvidék és Tittel között vette észre táskája eltűnését, a mikor már a tettesek, kik minden valószínűség szerint valami utazó nemzetközi tolvajbanda tagjai, eltűntek. A veszedelmes utitársak kézrekerítése végett országszerte nyomozást indítottak.

* **A zóna-tarifa.** A kereskedelemügyi minis-ter tudvalevőleg tervbe vette, hogy az államvasutak zóna-szakaszait a most meglévő tizennégy helyett tizenhatra osztja, s ehhezképest a díj-szabást is emeli. Budapest székes főváros tanácsa a közgyűlés elé olyan értelmű javaslatot terjesztett, hogy a minisztertől kérjék az eddigi rendszer továbbá fentartását. A tanács ezt a kérelmet azzal indokolja meg, hogy az általános közgazdasági pangás idején nem lenne helyén való, ha a forgalmat nehezítenék, ami különösen a főváros iparára és kereskedelmére lenne káros hatással.

* **Eljegyzés.** Tóth István miskolci m. kir. posta- és táviráda-tiszt eljegyezte Peiker József m. á. v. tókalauz leányát Jolánt.

* **Műtanrendőri bejárás.** A Sárkány-féle csetneki Concordia bányatársulat az Ochtina község határában levő hradeki bányáiról a csetneki vasgyárhoz egy 48 klm. hosszú sodronykötélpályát épített. Ezen pálya műtanrendőri bejárása Uhlánik Bela kir. vasuti és hajózási főfelügyelő vezetése alatt a mult héten ment végbe.

* **Halálozás.** Felső-bátkai *Bátky* Lajos magyar államvasuti tisztviselő s az „Alkotmány“-nak éveken át

volt korrektora, jőnevű költő, tegnap Budapesten a Szent-István-kórházban hosszas és súlyos szenvedés után elhunyt.

* **Szerencsétlenség az állomáson.** Csáji János vasuti kocsitoló e hó 10-én esti 7 óra tájban Kassa állomáson az egyik vasuti teherkocsi vas-kerekei alá került, a melyek szétroppant testét derékbe törték és két teljesen különvált részre tagolták. A tovarobogó vonat pedig a harmadik vágányig sodorta a szétvágott testrészeket.

* **Halál a vonat kerekei alatt.** Fias Károly vasuti fékező, az eleki állomáson munkája közben a vonat kerekei alá került, amelyek teljesen összeronesolták a testét, Mikor sgitségére siettek, már nem volt benne élet.

* **Vasuti kedvezmény a Rákóczi-kiállításra.** Gróf Csáky Albin, mint a jövő évben Kassán rendezendő Rákóczi-kiállítás védője, azzal a kérelemmel fordult Láng Lajos kereskedelemügyi miniszterhez, hogy a kiállításra küldendő tárgyak oda- és visszaszállításra vonatkozólag 50 százaléknyi kedvezményt engedjen. A kereskedelemügyi miniszter teljesítette gróf Csáky Aldin kérelmét és egyszersmind utasította az Államvasutak igazgató-ságát, hogy a kérdésben levő helyiérdekű vasutakra nézve is megfelelően intézkedjék, az önálló üzemben levő hazai vasutakat pedig szintén hívja fel, hogy a kedvezmény megadásához hozzájáruljanak.

* **Vasuti szerencsétlenség.** Hajdu-Szoboszlóról jelentik, hogy az ottani vasuti állomáson hibás váltóállítás következtében tegnap két tehervonat összeütközött. Kilencz teherkocsi összetört s a két lokomotív is nagy sérüléseket szenvedett.

* **Vasuti előmunkálati engedély.** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter a „Magyar helyi érdekű részvénytársaság“ budapesti cég kérelmére a Matra-körösvidéki h. é. vasut Balla állomásából, esetleg a nevezett vasut nyílt vonalából Balla állomás közlemben kizárólag Ivád, Pétervásár, Szenterszob, Lelesz, Szentdomonkos irányában Nádasdig s innét a Rima-murány-salgótarjani vasmű részvénytársaság nádasd-ózdai keskeny nyomtávu iparvasutjának átalakításával a Bánréve-ózdai vasutvonal Ózd állomásig vezetendő rendes nyomtávu gőzmozdonyu h. é. vasutvonalra az 1901 évi október hó 31-én 49144 sz. a. Kelt rendelettel kiadott előmunkálati engedély érvényét a lejáratától számított további egy év tartamára meghosszabította.

* **Elhárított vasuti merénylet.** Karbitz közlemben ugyanazon a helyen, ahol ez év elején merényletet kíséreltek meg egy gyorsvonat ellen, az éjszaka ismeretlen tettesek kiszedtek néhány talpfát a sínek alól. A vasuti őr azonban még idejekorán észrevette a veszedelmet és tilosra állította a jelzőlámpát. A személyvonat megállott s időközben helyrehozták a sínpárt. A vasuti igazgatóság díjat tűzött ki a merénylet kikutatására.

A turini gróf vasuti balesete. Flórencben vasárnap hamis váltóállítás következtében kisiklott az a gyorsvonat, amelyen a turini gróf is utazott. Az állomásfőnököt és a vétkes váltóőrt letartóztatták, de erősen tartja magát az a hír, hogy az elfogatás csak azért történt, hogy a hibás váltóállítás igazi okáról eltereljék a figyelmet. Flórencben ugyanis *merényletről* beszélnek.

Előfizetési felhívás.

Január hó 1-jével új előfizetést nyitunk a

„HALADÁS“-ra.

Lapunk programja: *Vasutas kartársaink jogos kívánságainak hű tolmácsolása, vasut-intézetünk alkalmazottainak — egy közös szellemi társaságot teremtve — vezetése és oktatása s családi körében tanulságos szórakoztatása.*

E kitűzött célunknak megfelelő volt eddig is lapunk beosztása és marad a jövőben is.

Vezércikkeink a vasuti élet körében felmerült általános érdekű aktuális kérdéseket fogják tárgyalni, megvitatni azokat minden oldalról az igazság erejének őszinteségével.

Szakezikkeink a vasuti szolgálat egy-egy részének jelentősebb kérdéseit fejtegetik mindig avatott tollból, *népszerű módon* tanítva és oktatva. Itt fogjuk adni a külföldi vasuti irodalomban

feltűnt s bennünket is érdeklő kiválóbb szakezettek fordítását is.

Hireink rovatát vasuti olvasó-közönségünket érdeklő hazai *ujdonságok* képezik.

Vegyes közlemények cím alatt a hazai és külföldi vasuti élet nevezetes eseményeivel, vasutépítések, találmányok stb. leírásával szolgálunk olvasóinknak.

Tárcza rovatunkban mindig eredeti szépirodalmi közleményeket, verseket, elbeszéléseket, novellákat és egyéb tárczacikkeket hozunk.

A hét története a hétnek hazánkban s a külföldön történt szenzacios eseményeit érdekesen csoportosítva, mulattatóan fogja előadni.

Innen-onnan címen szellemes apróságok, derüs történetkék tarkítják lapunkat.

A *Csarnok* rovatban hosszabb terjedelmű kiválóbb külföldi szépirodalmi művek fognak megjelenni gondos fordításban.

Fejtörő cím alatt szórakoztató rejtvényeket hozunk, melynek megfejtői között esetről-esetre jutalom-könyvet sorsolunk ki.

Szerkesztői üzeneteinkben olvasóinknak bármely kérdésben szívesen adunk utbagazítást vagy felvilágosítást. E rovat egyszersmind a szerkesztők postája.

Ezen *állandó rovatainkon* kívül időnként *Irodalom* cím alatt olvasó-közönségünket érdeklő könyvismertetéseket, — *Hasznos tudnivalók* elnevezés alatt újabb közérdekű dolgokat adunk közre, — *Kérdések és feleletek* címen olvasóink valamely általános érdekű szakkérdésben hozzánk intézett soraira adott válaszukat teszszük közzé, míg tárczarovatunk is kibővül időnként apróbb croquiekkal és mulattató csevegésekkel.

Munkánkban lapunk belső munkatársai: *Ifj. Görgey László, Dr. Iharos István, Kun Bertalan, Oroszlányi László, Szűts Jenő* és *Temesváry Alajos* támogatnak.

A *vasuti szak- és szépirodalom* fellendülését célozva évenként kétszer pályázatot hirdetünk.

A szakezettek bírálóul ismét sikerült megnyernünk *Görgey László üzletvezető urat, Tárczay Ferencz felügyelő urat*, a miskolci üzletvezetőség forgalmi és kereskedelmi osztályának vezetőjét és *Fürész Sándor főmérnök urat*, a miskolci üv. vonatási osztályának vezetőjét, a kik a birói tisztre készségesen vállalkoztak.

A „*Vasuti Folyóirat*“-nak lapunkba történt beolvadása folytán a facultativ balesetbiztosítást életbe léptettük.

Nem kívántuk kötelezővé tenni minden előfizetőnkre a balesetbiztosítást; előfizetőink tetszés szerint választhatnak a módokban, melyek szerint balesetbiztosítással vagy a nélkül kívánnak lapunkra előfizetni.

Már megkötöttük a szerződést a *Nemzeti Balesetbiztosító Részvénytársaság* igazgatóságával mely szerint f. évi június hó 1-től midazon előfizetőink, kik lapunkra balesetbiztosítással fizetnek elő, *halálesetre 3000 (háromezer) koronára* és *állandó munkaképtelenség esetére* (a részleges rokkantság kizárásával) *szintén 3000 (háromezer) koronára biztosítottak* baleset ellen. E biztosítás a vasuti szolgálaton kívül előfordulható balesetre is kiterjed.

Bár ekképen oly nagy kárpótlást nyújtunk baleset esetén előfizetőinknek, illetve azok családjainak, a minőt eddig egyetlen vasuti lap sem nyújthatott, mindazáltal lapunk előfizetési ára balesetbiztosítással is oly csekély, hogy *lapunk a legolcsóbb* összes vasuti lapársaink között.

A „Haladás“ előfizetési ára

balesetbiztosítás nélkül :		balesetbiztosítással :	
Egész évre	8.— korona.	Egész évre	14.— korona.
Félévre	4.— „	Félévre	7.— „
Negyedévre	2.— „	Negyedévre	3.50 „

A balesetbiztosítás azon napot követő nap déli 12 órától kezdődik, a melyen az előfizetési pénz hozzánk beérkezett s tart azon napnak déli 13 óráig, a melyen az előfizetés lejár. Figyelmeztetjük tehát előfizetőinket, hogy az előfizetést a lejáratkor pontosan ujjtsák meg, mert a késedelem alatt történhető balesetekért kárpótlást nem nyújthatunk.

Esetleges balesetek a balesetek megtörténte után sürgősen bejelentendők lapunk szerkesztőségének, a mely a kártalanítás iránt azonnal intézkedik. Ha haláleset forog fenn, az azonnal minden haladék nélkül, esetleg táviratilag is bejelentendő.

A balesetbiztosítás a 18 évnél ifjabb és 60 évnél idősebb előfizetőre nem terjed ki. Azonban azon előfizető, ki 60. életéve betöltése előtt biztosítattja magát, egész 65 éves koráig élvezzi a balesetbiztosítás kedvezményét.

A „Nemzeti balesetbiztosító részvénytársaság“ minden előfizetőnek, ki balesetbiztosítással fizetett elő lapunkra, az előfizetési díj beérkezése után egy „igazolási jegyet“ küld, mely mint a balesetbiztosítást igazoló nyugtatvány, gondosan megőrzendő.

Bizalommal fordulunk pártolásért vasutas kartársainkhoz s kérjük egy a vasuti hivatalnokai es altisztikar, mint a szolgazsemélyzet lelkes támogatását és jelen előfizetési felhívásunknak minél szélesebb körben való ismertetését.

A szerkesztők és laptulajdnosok :

Banovits László. Zsivkovics Antal.

FEJTÖRŐ.

— Lapunk olvasóitól szívesen közlünk rejtvényeket. —

Számrejtvény.

23, 22, 3	sok kárt okoz a terményekben
24, 7, 2, 20	sok ember tett már tönkre
5, 1, 10, 9	kellemes hallgatni
4, 25, 19	férfi név
17, 21	bőven van most belőle
15, 18, 12	gyümölcs
16, 11, 6, 22	női név
8, 14, 26, 10	a nap egy része
13	egy betű az abc-ből
1-26	egy régi népdal első sora.

Ezen rejtvény megfejtését 1903. évi január 3-án megjelenő 45-ik számunkban hozzuk.

A megfejtés határideje december 31.

A f. é. 41-ik számban közölt rejtvény megfejtése :

Sólyom madár fészket rak a sziklára.

A kitézett jutalmat a megfejtők közül Gyuresik Zoltán nyerte meg, kinek czimére Temesváry A. „Bumli“ című kötetét postára tettük.

Szerkesztői üzenetek.

Sváby Arnold Ruffka. Dehogy veszett el! Kár is lett volna érte. Jövót jóslunk neki! A bélyeg a szegényeké. Érdeklődését köszönjük.

Küzdni ha tanulsz . . . A pályázat eredménye a jövő számban már közzé lesz téve. Azért nem hozhattuk a karácsonyi számban — mint ígértük — mert a határidő meghosszabítva, így a pálya bírák idő hiányában a bírálatnál nem lehettek készen. Az inkognitó tehát pár nap múlva megszűnik.

K. S. Losoncz. Helyre igazítottuk és pedig a legnagyobb készséggel. Ha valaki a lapnak titkos barátja, megszűnik az lenni, ha a titkot feltárja. Ezért üdvözljük s a jós indulatát köszönjük, de a kigumyolási szándékot és célzatosságot mint gyanúsítást vissza

utasítjuk. Elvégre „Schlesinger“-nek születni ha kissé kellemetlen is, bűn s lealacsonyító soha sem lehet.
B. G. Szepsi. Előfizetése december 1-én járt le.

Felelős szerkesztő: Zivkovics Antal.

„Barangol és zug az őszi szél. . .“

s míg átsurran a lombtalan ágakon,
panaszosan sugja, hogy

itt a tél,

mikor beesülete van mindennek,
ami meleg.

— Kitünő meleg —

**utazó bundák,
sipkák, lábzsákok, botosok**

és minden más szűcsáru czikkek

Kaphatók

VÖNEKY MIHÁLY

szűcsnél

Kazinczy-utca, a Seper-szállodával szemben.

Csak azon készítményeim valódiak, melyek védjeggyel vannak ellátva.

RÁCZJENŐGYÓGYSZERÉSNÉL

MISKOLCZON,

„AZ ARANY SZARVASHOZ” ezimzett gyógyszerárában

kaphatók 15 év óta közkedveltségnek örvendő alant elősorolt saját készítményei:

- Iris virágarczenőcs.** Számos hölgy áldja jó hatását — szeplő és májfolt ellen, arc- és kéz bőrmek selyempuhaságot ad, teljesen ártalmatlan szer, az arcot a redőktől késő korig megóvjá, egy tégely 1 kor. Hozzá **Iris balzsam szappan**, 1 db. ára 70 fill. Hozzá **Vénus arczpor**, fehér, rózsá és erém színekben, 1 kis doboz 90 fill., nagy 1 kor. 60 fill.
- Pyrethro Salicyl szájjessentia** néhány cseppel egyszeri szájjessentia öblögető vízbe, kellemes szájjizt köcsönöz, a fogak romlását gátolja és a fogínyt erősíti, — 1 kis üveg 70 fillér. — 1 nagy üveg ára 1 korona 20 fillér. Hozzá **(Pyrethro) növény fogpor**, mely a fogakat desiniciálja és fehérré takarítja, — Oly esetekben, hol ezen szájszereimet nem használták és fogfájás van, ajánlatik a kitűnő jó hatásu **(Pyrethro) sveitzi fogcsepp**, 1 üveg ára 50 fillér.

Forgalomban van és közmegelegedéssel hasznájják a

Lábizzadás ellen Salicyl Dermassant port. 1 doboz ára 1 korona.
Szőrvesztőnek Depillatoriumot. 1 üveg 1 korona.
Rüh (Fühatka ellen) Naphtol kenőcs. 1 kis tégely 1 korona, — nagy 3 korona.
Köszvény ellen I—II. száma Tengeri köszvény olaj. 1 üveg ára 1 K.

Ugy az elősorolt, mint egyéb készítményeimhez utasítás mellékelve van; kívánatra részletes árjegyzék utasításokkal megküldetik **Csak azon készítmények valódiak, melyek fenti védjeggyel vannak ellátva.** A drága külföldi hasonmászeket, úgy mennyiségileg, mint minőségileg és ocsóságukkal föltűmüljék; úgy, hogy általános házi szerek gyánánt legjobban alkalmazhatók.

Főraktár: Budapesten **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerértára, Király-utca 12. szám.

Rendelési czim: **Rác Jenő** gyógyszerész Miskolczon.

Utánzásoktól tessenek óvakodni.

3. **Hajerősítő (balzsam) essentia.** Dr. Hebra híres bécsi egyetem tanár előírása szerint készítve, a hajhullást és fejbőr korpásodást megátolja, valamint egyéb fejbőr betegségtől megóv és kellemes illatánál fogva szívesen alkalmaztatik. 1 üveg ára 1 korona 20 fillér.

4. **Rác Jenő keleti „Balzsam bajuszpedrője”,** soha meg nem meg nem avasodó, zsirmentes balzsamokból készítve, igen kellemes illatú, minden bajszszinhez alkalmazható. 1 kis doboz ára 30 fillér. 1 nagy doboz 50 fillér.

5. **Cannabin** (tyukszem balzsam), biztos hatása és legkényelmesebben alkalmazható szer a tyukszemek és bőrkeményedések és sömörök kitírására. 1 üveg ára 70 fillér.

Migrain, főfájás, nátha ellen bedörzsölő és szápoló szer, **Jasmin aether** 1 üveg 90 fillér.

Fagyás ellen Északi dr. Képes fagykenőcs. 1 tégely 1 korona.
Hajfestésre Orientin, 2 üveg 3 korona. Világosabb színre 1 üveg 2 korona.

Kisebb rendeléseknek pénz előre beki-